

egen Net frænke end frænker Andres Net, har det nu raadende Parti her i Landet troet i Arbeidernes Sammenslutning at se en Fare for dets fortsatte Besiddelse af Magten, og det har tillagt de saaledes forenede Arbeidere Tanker og Planer, som disse aldrig vilde kunne tilegne sig. Og man er ikke bleven staaende ved at udslynge de mest hensynsløse og mest umotiverede Beskyldninger mod den internationale Arbeiderforening; man har endog ladet den executive Magt skride ind, for, til Trods for den af Deres Majestæt givne Forsatnings Ord, at beståre Arbeiderne deres Ytrings- og Forsamlingsfrihed. I Kjøbenhavn har Politidirektøren ikke ladet sig nøie med at arrestere vor Forenings Bestyrelse, og paa alle Maader fortrædiget os, trods Grundlovens Bud om Forsamlingsfriheden, men han har endog i Mar. under Deres Majestæts Fraværelse i Udlandet ladet Kanoner fyre op mod Kjøbenhavns Borgere og har i Deres Majestæts Navn ladet Rykterier hugge ind paa det værgeløse Folk. Politidirektøren bør ifølge sit ansvarsfulde Svær staa over Partierne, men han kun skylder Partiindflydelse sin høie Stilling, lader sig lede af et blindt, politisk Had mod alle dem, som har en anden politisk Mening end han. Det er derfor vor allerunderdanigste Bøn til Deres Majestæt, at denne Mand maa blive fjernet fra en Post, hvor alle hans Bestræbelser kun kunne føre til eet Resultat, nemlig at berøve Deres Majestæt den Synnathi og den Kjærlighed, Borgene nu nære i rigt Maal for Dem og Deres Dns. Den menige Mand er vant til, at betragte Dvrighedens Handlinger som Udtryk for Kongens Villie, men Deres Majestæt — det er vort Haab og vor Fortrøstning — vil ikke kunne bifalde de Handlinger, som Kjøbenhavns Politidirektør har tilladt sig mod Arbeiderne, thi Deres Majestæt vil aldrig kunne bifalde, at der pøes en Krigende Uretfærdighed mod nogen Del af Statens Borgere, selv om det kun er mod den fattige Arbeider, at Uretfærdigheden begaaes.

Allernaadigste Konge!

Det er den kjøbenhavnske Arbeiderstand — den største Del af Hovedstadens Befolkning — der taler gjennem vor Mund. Vi vilde ikke have vovet at træde frem for Deres Majestæt, dersom vi kun stode ene med vor Klage og vor Bøn. Tusinder af Arbeidere lytte i dette Dieblis med spændt Opmærksomhed paa det Svar, Deres Majestæt vil skænke os. Dersom dette Svar indeholder en Billigelse af Politidirektørens Fremfærd mod Arbeiderne, da vil denne Dag blive betragtet som en Sorgens Dag over hele Landet. Men Deres Majestæt kan ikke give et saadant Svar, thi med det vilde den af Deres Majestæt selv skjænkede Grundlov kun blive et tomt, værdiløst Papir for Folket.

Deres Majestæt! Vi ere kun simple Arbeidere, som ikke formaa at fremsætte deres Tanker i blomstrende Ord, vi tale lige ud af vort Hjerte, saaledes gjorde altid den simple Mand, naar han traadte frem for den danske Konge. Vi vente derfor ogsaa et aabent, ligefremt Svar, naar vi i dette Dieblis — paa den kjøbenhavnske, ja hele Landets Arbeiderstands Begne — allerunderdanigst rette det Spørgsmaal til Deres Majestæt, om Politidirektørens Fremfærd mod Kjøbenhavns Arbeidere skal betragtes som et Udtryk for Kongens Dns, og som en benegtende Fald Politidirektørens Svar mod os maa blive gjort til Gjenstand for en apartisk Undersøgelse og Domfældelse. **Allerunderdanigst!**

Udtalelse af Haabet om, at Majestæten ved at misbillige Politidirektørens Færd vil grundfæste Rigets Grundlov, at den i Sandhed kan være mere end et tomt intetfigende Papir.

Gaas Fred. Ferd. Christensen, Hans Adolph B. Weis, Carl Würtz, Maffinarbeider.

Chr. W. Korstsen, Snædlerisvend.

Conrad Tahnjen,

Chr. W. Korstsen,

Affbediget. Kommanderfergent, Cigarriager.